

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 30 Αυγούστου 2026 - ΙΓ' Ματθαίου (Ματθ. κα' 33-42)

Τὴν παραβολὴ τοῦ ἀμπελώνα ἢ τῶν κακῶν γεωργῶν ἀκούσαμε σήμερα ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὴν ὁποία εἶπε ὁ Ἰησοῦς στὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀρχόντες τοῦ λαοῦ, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ ἐκούσιο πάθος Του, τότε πού ἐκεῖνοι ἀμφισβήτησαν τὴν θεία Του ἐξουσία. Τὸ νόημα αὐτῆς τῆς παραβολῆς εἶναι γενικά ἡ στάση πού πῆραν οἱ Ἑβραῖοι ἀπέναντι στοῦ Θεοῦ, ἀντὶ γιὰ ὅλες τίς εὐεργεσίες μὲ τίς ὁποῖες τιμήθηκε τὸ ἰουδαϊκὸ γένος.

Τὸ ἀμπέλι, γιὰ τὸ ὁποῖο λέει ἡ παραβολή, εἶναι ὁ ἰουδαϊκὸς λαός. Αὐτὸ τὸ ἀμπέλι ὁ Θεὸς σαν καλὸς νοικοκύρης τὸ πῆρε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο καὶ τὸ φύτεψε στὴν γῆ τῆς ἐπαγγελίας, δηλαδή τὴν Παλαιστίνη. Γιὰ τὸ ἀμπέλι αὐτὸ ἔκανε ὅ,τι ἦταν καλύτερο· ὕστερα τὸ παρέδωσε στοὺς γεωργούς κι' ἔφυγε σὲ μακρυνὸ τόπο. Ἔκανε δηλαδή ὁ Θεὸς ὅσα ἔκανε γιὰ τοὺς Ἑβραίους καὶ περίμενε γιὰ πολλοὺς αἰῶνες τὴν πνευματικὴ προκοπὴ καὶ καρποφορία τοῦ περιούσιου λαοῦ. Οἱ γεωργοὶ γιὰ τοὺς ὁποίους λέει ὁ Κύριος στὴν παραβολὴ εἶναι οἱ ποιμένες τοῦ λαοῦ, οἱ θρησκευτικοὶ μὰ καὶ οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες κάθε λαοῦ. Ἡ παραβολὴ βέβαια δὲν λέγεται μόνο γιὰ τοὺς Ἑβραίους, ἀλλὰ ἔχει καὶ μία γενικώτερη ἐφαρμογή.

Ὅταν ἦρθε ὁ καιρὸς, συνεχίζει ὁ Χριστὸς, καὶ τὸ ἀμπέλι ἔδωσε καρπὸ, ὁ νοικοκύρης ἔστειλε τοὺς ὑπηρέτες του γιὰ νὰ πάρουν τὰ δικαιώματά του. Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ἔπιασαν τοὺς ὑπηρέτες, ἄλλους τοὺς ἔδειραν καὶ ἄλλους τοὺς σκότωσαν. Ὁ νοικοκύρης ἔκανε ὑπομονὴ κι' ἔστειλε ἄλλους ὑπηρέτες· οἱ γεωργοὶ ἔκαναν καὶ σ' αὐτούς τὰ ἴδια. Στὸ τέλος ὁ νοικοκύρης ἔστειλε τὸ γιό του μὲ τὴν σκέψη πὼς οἱ γεωργοὶ θὰ ντρέπονταν καὶ θὰ φέρνονταν καλύτερα. Οἱ γεωργοὶ ὅμως ὅταν εἶδαν τὸν γιό σκέφτηκαν· «αὐτὸς εἶναι ὁ κληρονόμος ἔλατε νὰ τὸν σκοτώσουμε καὶ νὰ πάρουμε τὴν κληρονομία». Τὸν ἔβγαλαν λοιπὸν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι καὶ τὸν σκότωσαν. Ἐδῶ ὁ Ἰησοῦς τελείωσε τὴν παραβολὴ καὶ ρώτησε σ' ἐκείνους πού τὸν ἄκουσαν· «Ὅταν θὰ ἔρθει ὁ νοικοκύρης τι θὰ κάνει στοὺς γεωργούς ἐκείνους;». Καὶ ἐκεῖνοι πού

ἄκουσαν τὴν παραβολὴν ἀπάντησαν· «Σαν κακοὺς θὰ τοὺς τιμωρήσει ὅπως τοὺς πρέπει καὶ θὰ νοικιάσει τὸ ἀμπέλι σὲ ἄλλους γεωργοὺς».

Ὁ νοικοκύρης εἶναι ὁ Θεός, οἱ κακοὶ γεωργοὶ εἶναι οἱ θρησκευτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἡγέτες τοῦ λαοῦ, ὁ γιός τοῦ νοικοκύρη εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτόν λοιπόν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ πῆραν ἀπόφαση, τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη καὶ τὸν σταύρωσαν στὸν Γολγοθᾶ. Τὸ πῶς τώρα τιμωρήθηκαν οἱ Ἰουδαῖοι πού ζητοῦσαν τὴν σταύρωση τοῦ Ἰ.Χριστοῦ καὶ φώναζαν «τό αἷμα του ἐπάνω σὲ μᾶς καὶ στά παιδιά μας», εἶναι γνωστὸ στὴν ἱστορία.

Οἱ γεωργοὶ τῆς παραβολῆς ἀποδείχθηκαν κακοὶ καὶ ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κυρίου τους. Ἦταν, σύμφωνα μὲ τὴν ἐρμηνεία τῶν πατέρων, οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, πού περιφρόνησαν καὶ ἐξόντωσαν ὅλους τοὺς προφήτες καὶ τοὺς ἄλλους ἀπεσταλμένους τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν δίστασαν νὰ κάνουν τὸ ἴδιο καὶ στὸν Υἱὸ Του ὅταν αὐτός ἦλθε στὴ γῆ γιὰ νὰ τοὺς σώσει. Ἐκεῖνο ὡστόσο πού ἐνδιαφέρει περισσότερο ἐμᾶς, τοὺς σημερινούς ἀκροατές τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι ἡ ἀποφυγὴ τοῦ τρόπου σκέψης καὶ δράσης ἐκείνων τῶν γεωργῶν, μιᾶς καὶ ἡ προειδοποίησις τοῦ Ἰησοῦ εἶναι σαφῆς καὶ δὲν ἀπευθύνεται μόνο στοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του.

Κάθε ἄνθρωπος στὴν ἀρχὴ κυρίως τῆς ζωῆς του, καὶ μάλιστα στά νεανικά του χρόνια, ξεχνᾷ κάτι πολὺ σημαντικό. Πῶς ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶναι προσωρινή καὶ συνεπῶς ἔχει τέλος. Ὁ νοῦς κλέβεται ἀπὸ τὰ θέλητρα τοῦ κόσμου καὶ συγχίζει τὸ πρόσκαιρο μὲ τὸ αἰώνιο. Κάποιες δοκιμασίες, ὑπενθυμίσεις οὐσιαστικὰ τῆς πραγματικότητος, περνοῦν τίς πιὸ πολλές φορές ἀπαρατήρητες. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν θέλει νὰ ἀκούσει τὸ κήρυγμα, γιατί τοῦ ὑπενθυμίζει δυσάρεστα πράγματα, καὶ ξεπερνᾷ τὴν δυσκολία ἢ τὴν ἀρρώστια μὲ διάφορους τρόπους, πού τοῦ δημιουργοῦν τὴν αὐταπάτη ὅτι εἶναι ἐξασφαλισμένος γιὰ πάντα. Ὅπως δηλαδὴ ἔνιωθαν οἱ γεωργοὶ ἐκεῖνοι ὅταν ἔδιωχναν ἢ σκότωναν τοὺς δούλους τοῦ οἰκοδεσπότη τους.

Ἡ συμπεριφορὰ αὐτὴ, στὴν τελικὴ τῆς ἐξέλιξη, ὀδηγεῖ στὴν σατανικὴ ἐπιθυμία γιὰ ὀλοκληρωτικὴ ἀποβολὴ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν ζωὴ μας καὶ εἰ δυνατόν καὶ τὸν θάνατό Του. Ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἐπεχείρησαν οἱ κακοὶ γεωργοὶ τῆς παραβολῆς καὶ οἱ σταυρωτές τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τὰ δύο ἄς εἶναι στὴ ζωὴ μας παραδείγματα πρὸς ἀποφυγὴν. Ἀμήν.